

Ἀναμνήσεις Βεζούβειοι.

Ἰπὸ Ο. Ι.

(Συνέχεια ὁρα Φυλ. ΣΤ'. Σελ. 181)

Ὅποια ἀπέβη ἡ ἐθνολογικὴ κατάστασις τῶν ἐν Εὐρώπῃ Ἑλλήνων ἔλαβον ἀφορμὴν βραδύτερον νὰ ἐκμάθω· ὁπόσῃν ἀπώλειαν ὑπέστη ὁ Ἕλληνισμὸς διὰ τῆς ἐδυνηρᾶς συγχωνεύσεως μυριάδων ὁμογενῶν ἐν ἔθναρσι ἀσήμεσι πρότερον, ἐν χώραις ὅς ἐξεπαύδουσιν οἱ ἡμέτεροι καὶ ἐξεπολίτισαν, εἰς ὧν τὸν πλουτισμὸν συνετέλεσαν ἀναπτύξαντες τὸ ἐμπόριον καὶ καλλιεργήσαντες τὰς πρότερον χέρσους αὐτῶν γαῖας, ἡδυνήθη νὰ ἐκτιμῇσω ὅτι ἐπεσκέφθην τὴν Ῥώμουν, ὅτε παρέστην μάρτυς τῶν οἰκτροτέρων θαυμάτων ἐξ ὅλων ὅσα εἶδόν ποτε οἱ ὀφθαλμοί μου. ὅτι ἤκουσα Ἑλλήνων ἐκ Μακεδονίας καὶ ἐξ Ἡπείρου, χάριν βαθύων καὶ θέσεων καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν τέκνων αὐτῶν, ἀρνούμενοι τὸν ἐθνισμὸν αὐτῶν, ὅτε ἐπληροφορήθη ὅτι εἰς πεντακοσίας καὶ ἐπέκεινα χιλιάδας ἀριθμοῦνται οἱ ἐν Μολδο-Βλαχία καὶ Βασσαράβια καὶ τῇ Μεσημβρινῇ Ῥωσσίᾳ ὁμογενεῖς οἱ συγχωνευθέντες μετὰ τῶν κατοίκων τῶν τόπων ἐκείνων. Ἀλλὰ κατὰ τὴν νύκτα ἦν διηλθον εἰς Φότζιαν μετὰ τῶν Ἑλληνο-ἰταλικῶν οἰκογενειῶν ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθην ἔλαβον ἀμυδρὰν τινα εἰκόνα τῆς ἐθνολογικῆς ἡμῶν καταστροφῆς τῆς ἐν Ἰταλίᾳ, — εἰκόνα καταστᾶσαν πολλῷ φωτεινότεραν καὶ ἀπελπιστικωτέραν δι' ἐμὲ κατὰ τὴν ἐν Ἰταλίᾳ διατριβήν μου — ζητήσας ὅσας ἡδυνήθην πληροφορεῖσθαι περὶ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Ἑλλήνων, περὶ τῆς γλώσσης καὶ τῶν ἐθίμων αὐτῶν, περὶ τῶν ἐπαρχιῶν καθ' ὅς διατηροῦσιν εἰς ἐπὶ τὰ ἐθνικά των αἰσθήματα οἱ ἐν αὐταῖς ἐγκατεστημένοι ὁμογενεῖς, περὶ παντὸς ἐν γένει ὅπερ ἀφώρα ὁμογενεῖς πληθυσμοὺς ἐρχομένους νὰ αὐξήσωσι διὰ τῆς ἀποδημίας αὐτῶν ἀπὸ τοῦ πατρῷου ἐδάφους τὴν ἐξασθένησιν τοῦ Ἕλληνισμοῦ. Ὅα ἔλεγον ὅτι